

Kære Peter

Jeg lærte dig at kende for snart 20 år siden . Dengang var du konsulent i Kaalbye. Vi mødtes første gang ved Karrebæksminde strand. Vi var 24 ledere fra Gentofte Børnevenner som skulle lære om det at være leder på en ny åben reflekterede måde , nye ledelsesteorier og menneskelige sammenhænge, udvikling i organisationen meget mere men ikke mindst filosofi i ordets og tankens bedste betydning.

Det er blevet til rigtig mange kurser gennem årene både for mig selv men ikke mindst for mit personale gennem årene.

Du gav viden, respekt og forståelse for mit fag nemlig det pædagogiske og jeg kunne mærke og høre hver gang vi havde været sammen med dig hvor meget fagligheden og selvtilliden steg os til hoved og hjerte og der kom igen ild i øjnene og glæde i stemmerne.

Den leder jeg er idag kan jeg ikke mindst takke dig for. Du svigtede aldrig, bare ring Gøthler sagde du, så kommer jeg og jeg gjorde det tit og ofte, og du kom tit og ofte.

Dit privatliv er dit, jeg kendte til det vi snakkede om det når vi synes vi skulle og jeg fulgte dig så godt det kunne lade sig gøre.

Tirsdag d. 17 april ringede jeg til dig det var din sædvanlige humørfyldte stemme som sagde ,du har ringet til Peter Seidelin Espersen, ja det vil sige jeg er ikke til stede men læg dit tlfnr. og jeg ringer til igen. Fint tænkte jeg og gik til ledermøde. Det er det værste møde jeg længe har deltaget i, her blev jeg spurgt om jeg vidste du var død, jeg troede jeg hørte forkert, jeg havde jo lige " hørt din stemme - talt med dig".

Men Peter du er her ikke mere og den tanke prøv er jeg at forlige mig med men den er svær.

Kære Peter du blev min ven og hjælper her i livet og jeg er dig dybt taknemlig for hvad du gav Jeg er sikker på at vises på den anden side igen , DET vil jeg glæde mig til. Indtil da, så ha en god rejse, TAK for dit venskab , vi ses.

Kjærlig hilsen
Mona Gøthler